Nadwykonania stanowią przychód

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: niedziela, 17, czerwiec 2012 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 3226

Mając na uwadze, że działalność szpitala jest działalnością gospodarczą, a z tytułu udzielonych w jej ramach świadczeń zdrowotnych w danym roku podatkowym na rzecz świadczeniobiorców w stanie nagłym lub pilnym w warunkach zagrożenia zdrowia i życia, nie objętych umowami z Narodowym Funduszem Zdrowia na ten rok przysługuje roszczenie o zapłatę, przychody z tej działalności należało kwalifikować jako przychód należny za usługi wykonane, w roku świadczenia tych usług.

Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 stycznia 2010 r. I SA/Bd 847/09

Fragment stanu faktycznego w sprawie: Dyrektor Izby Skarbowej utrzymał w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej określającą stronie skarżącej wysokość dochodu wolnego od podatku dochodowego od osób prawnych za 2003 r. w kwocie 1.910.232,79 zł oraz wysokość zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych za 2003 r. w kwocie 486,00 zł.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ odwoławczy powołał się na następujące ustalenia faktyczne: w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w zakresie prawidłowości rozliczeń z budżetem państwa z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za 2003 r. organ ten stwierdził zaniżenie przychodów podlegających opodatkowaniu o kwotę 2.548.370,92 zł oraz zawyżenie kosztów uzyskania przychodu o kwotę 62.800,00 zł.

Podstawą do powyższych stwierdzeń było ustalenie, iż szpital w 2003r. wykonał świadczenia zdrowotne ponad limit określony kontraktem z NFZ na rzecz świadczeniobiorców w stanie nagłym lub pilnym w warunkach zagrożenia zdrowia lub życia o wartości 2.548.370,92 zł. Wartości tych świadczeń szpital nie zaewidencjonował w księgach rachunkowych w 2003 r. po stronie przychodów, nie wykazał w rachunku zysków i strat sporządzonym na dzień 31 grudnia 2003 r. oraz nie zaliczył do przychodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych w roku 2003. Koszty wykonania przedmiotowych świadczeń zostały zaliczone w ciężar kosztów uzyskania przychodu w 2003 r.

Z uwagi na fakt, iż Narodowy Fundusz Zdrowia nie zapłacił szpitalowi za wykonane ponad limity określone umowami świadczenia zdrowotne wykonane w 2003r. szpital dochodził swych roszczeń z tytułu przedmiotowych świadczeń na drodze postępowania cywilnego. W jego wyniku w dniu 27 grudnia 2007 r. zostało zawarte porozumienie przedsądowe, w którym strony ustaliły, że na całkowite zaspokojenie roszczeń szpitala z tytułu udzielonych w 2003 roku świadczeń zdrowotnych na rzecz świadczeniobiorców w stanie nagłym lub pilnym w warunkach zagrożenia zdrowia lub życia, NFZ przeznaczy 1.500.000,00 zł. Następnie w dniu 10 marca 2008 r. na posiedzeniu Sądu Okręgowego w B.I Wydział Cywilny, strony zawarły ugodę sądową, uznając całkowite zaspokojenie roszczeń szpitala przez Narodowy Fundusz Zdrowia Oddział Wojewódzki poprzez zapłatę kwoty 1.500.000,00 zł., w terminie 14 dni od otrzymania odpisu ugody. Przelew środków z NFZ na rachunek bankowy szpitala nastąpił w dniu 20 marca 2008 r. Szpital kwotę 1.500.000,00 zł uznał za przychód podatkowy w 2007 r.

Na podstawie poczynionych ustaleń organ określił szpitalowi wysokość dochodu wolnego od podatku dochodowego od osób prawnych za 2003 r. w kwocie 1.910.232,79 zł oraz wysokość zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych za 2003 r. w kwocie 486,00 zł.
Nie zgadzając się z powyższym rozstrzygnięciem strona złożyła odwołanie, w którym wniosła o uchylenie powyższej decyzji, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 12 ust. 3, a także art. 12 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Phoca PDF

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: niedziela, 17, czerwiec 2012 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 3226

Zdaniem strony organ pierwszej instancji niezasadnie określił datę powstania przychodów do opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych otrzymanych przez podatnika z tytułu udzielenia przez niego świadczeń zdrowotnych w 2003r. na rzecz świadczeniobiorców w stanie nagłym lub pilnym w warunkach zagrożenia zdrowia i życia, nie objętych umowami z Narodowym Funduszem Zdrowia na rok 2003 na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. W ocenie odwołującej się strony przychód do opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych powstał w dacie otrzymania przez podatnika zapłaty za udzielenie tych świadczeń, tj. w 2008 r., bowiem w tym roku Narodowy Fundusz Zdrowia dokonał zapłaty za te świadczenia.

W przekonaniu szpitala takie stanowisko wynika z dyspozycji art. 12 ust 3a pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zdaniem podatnika prawidłowo nie powiększył on o kwotę 2.548.370,92 zł podstawy opodatkowania w podatku dochodowym od osób prawnych w roku 2003, gdyż w tym roku nie osiągnął przychodu dla celów podatku dochodowego od osób prawnych w ww. wysokości. W ocenie strony słusznie przyjęto, że przychód powstał w roku 2008, t.j. w dacie, w której szpital przychód otrzymał, gdyż kwota 1.500.000,00 zł stanowiła jedynie rekompensatę z tytułu świadczeń zdrowotnych nie objętych kontraktem z Narodowym Funduszem Zdrowia, a udzielonych w 2003 r.

Wynika to zdaniem strony z tego, iż szpital podpisał z Odziałem NFZ umowy na liczbę procedur medycznych, które wchodzą w skład usług, z wykonania których uprawniony jest do otrzymania wyłącznie uzgodnionego wynagrodzenia. Ponieważ szpital jest w myśl ustawy o finansach publicznych jednostką sektora finansów publicznych, ma obowiązek realizować zadania zgodnie ze statutem w zakresie ochrony zdrowia i zobligowany jest w ramach konstytucyjnego prawa obywateli do równego dostępu do opieki zdrowotnej, finansowanej ze środków publicznych, osobom objętym powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym, do udzielenia pomocy medycznej bez względu na ograniczenia wprowadzone przez płatnika systemowego.

W opinii strony świadczeń zdrowotnych udzielonych w 2003 r. poza kontraktem z NFZ nie można traktować jako usługę, gdyż za taką można uznać jedynie odpłatne świadczenie. W mniemaniu podatnika, aby można było mówić o odpłatności świadczenia, pomiędzy otrzymaną zapłatą a wykonanym świadczeniem powinien istnieć bezpośredni związek o charakterze przyczynowym.

W odwołaniu wskazano ponadto, iż NFZ nie widział podstaw prawnych do pokrycia szpitalowi wartości świadczeń zdrowotnych udzielonych w 2003 r. poza kontraktem i nie traktuje faktu wydatkowania tych kwot na ww. cel przez szpital jako źródła wierzytelności szpitala, a swego względem niego długu. W celu dochodzenia swych roszczeń podatnik zmuszony był do wystąpienia na drogę postępowania sądowego celem uzyskania od NFZ rekompensaty za udzielenie świadczeń zdrowotnych nie objętych kontraktem w wykonaniu wspomnianego wyżej obowiązku.

WSA nie podzielił jednak powyższych argumentów. Również NSA oddalił skargę kasacyjną.

Źródło: Orzecznictwo NSA

Phoca PDF